Mutul de la Cotroceni. Poate că sună dur, însă nu reflectă pe deplin realitatea. E și mut, și incapabil. Iohannis a jucat cartea ”șef la NATO” pe persoană fizică și a pierdut lamentabil.

Nimic obținut pentru România. Nicio concesie. În timp ce Viktor Orban a negociat cu Mark Rutte neutralitatea Ungariei în raport cu conflictul din Ucraina, președintele Iohannis a tăcut. Dar a și făcut. S-a retras rușinos din cursa pentru șefia NATO – când deja era evident că toată lumea îl tratează ca pe un ciudat. Un luzăr penibil.

Poziția lui Rutte legată de implicarea Ungariei menține situația actuală, expusă de secretarul general Jens Stoltenberg: ”Prim-ministrul Orban a precizat că Ungaria nu va participa la eforturile NATO, iar eu accept această poziție. Și mă bucur că premierul și cu mine am convenit asupra modalităților pentru neparticiparea Ungariei la sprijinul NATO destinat Ucrainei. Niciun membru al personalului ungar nu va putea lua parte la aceste activități și niciun fond ungar nu va fi utilizat pentru a le susține”. Scurt pe doi. Ungaria a ieșit cu fruntea sus din dilema ”ori cu rușii, ori cu americanii”.

Spre deosebire de Ungaria, România își manifestă în continuare sprijinul deplin pentru regimul Zelensky, în contul parteneriatului strategic cu SUA. Și în speranța că Rep. Moldova va deveni parte a UE, iar granița de pe Prut va rămâne simbolică. Nimic ieșit din comun. Doar o apropiere de Chișinău cu câțiva ani în avans față de data planificată.

În goana după atingerea așa-zisului obiectiv de țară (complet diferit față de mult-visata unire), România pare dispusă la sacrificii și la umilințe fără precedent. Marionetele noastre de la București doar iau act de obiectivele militare stipulate pe ordinea de zi de generalii Pentagonului. Și execută totul fără crâcnire.

Cedarea sistemului Patriot către Kiev ca urmare a deciziei CSAT a survenit cu oarecare întârziere, din rațiuni electorale. După cum știm, președintele Iohannis s-a dovedit incapabil să ridice obiecții în discuțiile private cu Joe Biden. Compensarea miliardului de dolari a ieșit din calcul. Nici măcar acești bani (extrem de mulți, dacă ne raportăm la situația economică a țării) nu au putut face obiectul unei negocieri pentru susținerea lui Rutte la

Nici serviciile secrete, nici Ministerul Apărării nu s-au opus livrării mărfii de un miliard de dolari către Kiev. Așa că rămân două variante: fie MApN încearcă să ne facă să credem că au mai rămas câțiva generali patrioți în structurile de conducere – măcar de sămânță, fie amărâtul de Deep State de la Cotroceni a dosit ”raportul de oportunitate” al MApN și le-a închis gura generalilor care teoretic se opuneau tranzacției puguboase.

Oricum ar fi, Iohannis și gașca lui de generali de la Cotroceni se dovedesc nu doar trădători ai intereselor naționale, ci și complet incapabili de a smulge minime beneficii în contul României, înainte ca totul să se prăbușească.

Autor: **Adrian Onciu**

Despre autor

editor